

Kerkbrief

van de Hervormde Gemeente Nieuwkoop

colo
fon

Redactie: Corrie Zoutendijk, Evert de Jong, Corry van der Kruk

Inleveren Kopij: Corrie Zoutendijk Chrysantenstraat 121, 2431 XJ Noorden. E-Mail zoutendijk02@kpnmail.nl

De Kerkbrief wordt gezien als welkome aanvulling op het Kerkblad

Van de redactie	1
Meditatie een open bestaan	2
Kerstverhaal voor volwassenen	3
Adventsproject -Op zoek naar het kerst-kind	4
De herbouw van Syrische kerken	6
Theoloog des vaderlands van het jaar 2023	7
Bijbels in de kerk	8
200 jaar kerkgebouw in Nieuwkoop	9
Bloemschikken kerstfeest 2022	10
Stichting Oekroe	11
ABC Kerstrijm	12
Vakantieoverzicht	12
Kleurplaat	13

VAN DE REDACTIE

Geachte lezers,

Het heeft even geduurd voordat we een kerkbrief konden uitbrengen, maar nu komen we met een extra dikke uitgave.

Zoals u van ons gewend bent beginnen we met een meditatie.

Meditatie Ds. Van Os leert ons kijken hoe we het kerstevangelie door de tijden heen hebben gevierd en beleefd en welke boodschap in de verhalen ons zeggen.

Kerstverhaal. Een heel andere benadering is het kerstverhaal voor volwassenen. Alain schreef een bijzonder kerstverhaal waarin Jozef en Maria af en toe het gezicht krijgen van zanger Leonard Cohen en zijn geliefde Marianne Ihlen.

Adventsproject en Kerstverhaal voor kinderen.

Naast een kerstverhaal voor volwassenen een verhaal voor kinderen. Geschreven op basis van het Adventsproject— op zoek naar het kerstkind

Het ZWO-project is dit jaar 'Lichtpunten voor Syrische vluchtelingen'. Ds Wilbert van Saane wordt ondersteund in zijn werk in Libanon. Ds. W Saane heeft een stuk gepubliceerd over de opbouw van kerken in Syrië, waar hij op bezoek is geweest. Samen met de Midden-Oosten Raad van Kerken (MECC) werkt Kerk in Actie mee aan het herstel van kerken, scholen en kerkelijke instellingen die tijdens de oorlog in Syrië verwoest werden. Het doel van dit project is om christelijke gemeenschappen nieuwe hoop te geven.

Theoloog des vaderlands

Katja Tolstoj, hoogleraar aan de Vrije Universiteit in Amsterdam, is dit jaar Theoloog des Vaderlands. Ze volgde vrijdagavond tijdens de Nacht van de Theologie in Hilversum monnik Thomas Quartier op in deze rol.

Bijbels in de kerk

Zaterdag 10 september j.l., tijdens Open Monumentendag, lagen er bijbels tentoongesteld rondom de kanselbijbel, die voor in de kerk op de Avondmaalstafel ligt. Het is een Statenbijbel, die in 2008 prachtig is gerestaureerd door handboek-binder Peter Blok uit Moerkapelle. Deze bijbel is door de voorganger, die in 1822 in Nieuwkoop stond, aan de kerk geschenken, ter gelegenheid van de ingebruikname van ons kerkgebouw.

200 jaar kerkgebouw

Ds. Roskes was predikant te Nieuwkoop, toen afscheid moest worden genomen van het oude kerkgebouw en er een nieuw gebouw voor in de plaats kwam. Hij schrijft het volgende hierover in 1823, als hij de gemeente van Thamen aan den Amstel dient.

Bloemschikking

Tijdens de adventsdagen en het kerstfeest zullen er liturgische bloemstukken in de kerk staan. De eerste zondag heeft er al een stuk gestaan, maar hierin lichten we een stukje van de sluier op hoe het er de komende zonen feestdagen eruit gaat zien.

Stichting Oekroe

De situatie in Oekraïne is dramatisch. Gelukkig hebben we als Stichting Oekroe afgelopen zomer een aantal plaatselijke kinderen jongerenkampen financieel kunnen steunen. Heel wat kinderen en jongeren hebben daar een gezonde afleiding en goed eten gehad en natuurlijk van de Liefde van God gehoord!

Wij wensen u Gezegende Kerstdagen en een gelukkig 2023 toe.
De Redactie.

Volgende uitgave: 20 februari 2023

Kopij opsturen voor 12 februari 2023 aan: Corrie Zoutendijk
E-Mail

zoutendijk02@kpnmail.nl

MEDITATIE—EEN OPEN BESTAAN

Van de vier evangelisten vertelt Lucas de meest beeldende verhalen. Daarom werd hij later de patroonheilige van de schilders. Misschien is dat ook de reden waarom hij als enige van de evangelisten het verhaal vertelt van de presentatie van het kind Jezus in de tempel van Jeruzalem. Je ziet het voor je. Vader Jozef en moeder Maria brengen hun zoon naar het huis van God en brengen als reinigungs-offer twee tortelduiven. Dan zijn daar die twee oudjes, de profetes Anna en Simeon. Anna is altijd in en om de tempel te vinden, Simeon kwam voor de gelegenheid. Hij kwam 'door de Geest in de tempel'. God had hem beloofd dat hij niet zou sterven zonder zijn Verlosser te hebben gezien. "En toen de ouders het kind Jezus binnenbrachten om met hem te doen overeenkomstig de wet, nam ook hij het in zijn armen en hij loofde God en zei: 'Nu laat Gij, Here, uw dienstknecht gaan in vrede naar uw woord, want mijn ogen hebben uw heil gezien...'"

In de loop van de geschiedenis van de kerk heeft dit verhaal voor de gelovigen veel verschillende aanknopingspunten geboden. In de eerste eeuwen van de christenheid was het vooral Simeon die de verbeelding prikkelde. Zijn loflied werd het uitgangspunt voor het festum Simeonis. Toen daarna de vereerders van Maria aanknopingspunten voor hun devotie zochten in de Bijbel, verschoof de aandacht van Simeon naar de moeder van Jezus en kwam Maria in de spotlights te staan. De schrijver van de meest gelezen evangelieververtelling van de late middeleeuwen, de *Meditationes Vitae Christi*, laat Maria knielen voor het altaar. Zij offert nu haar zoon aan God. De auteur laat ons haar vereren, die zo nederig is dat zij ondanks de maagdelijke geboorte toch naar de tempel gaat om het reinigingsoffer te brengen. Jozef loopt er wat sukkelig achteraan met de beide tortelduiven, die geofferd moeten worden. Nu is de presentatie in de tempel het feest geworden van de *Purificatio Beatae Mariae Virginis*, dat door de lichtprocessie die bij die gelegenheid gehouden wordt Maria Lichtmis is gaan heten. Met de Reformatie worden natuurlijk alle lichten op Jezus gericht. Tegenwoordig besteden dominees veel aandacht aan het feit dat Jezus door zijn besnijdenis deel is geworden van de joodse godsdienstige tradities. Hij heeft zich onder de wet gesteld. Als kind was ik totaal gefascineerd door de presentatie in de tempel. Dat kwam omdat bij ons thuis een reproductie voorhanden was van Rembrandts schilderij in het Mauritshuis. Ik had niet vermoed dat de tempel zo'n majestueus gebouw was, vol van de geheimenissen Gods. Maar nog meer was ik geïmponeerd door die oude Simeon, zingend omhoog blikkend met het heil in zijn armen. Een tranentrekkende voorstelling was het. Nog altijd wanneer het *Nunc dimittis* klinkt, raak ik ontroerd door de gedachte aan die zingende oude man, die aan het einde van zijn leven in dat kind zijn verlosser herkent.

In de loop van de tijd heeft de lofzang van Simeon mij aanleiding gegeven tot drie overwegingen. In de eerste plaats blijkt uit het verhaal dat het heil een iemand is. Het is een kind dat je in je armen kunt nemen. Zo mogelijk nog indringender dan de meester zelf heeft Rembrandts leerling Aert de Gelder op een ander schilderij in het Mau-

ritshuis die werkelijkheid van het christelijk geloof verbeeld. De verlossing is een Verlosser, die je in je armen kunt houden. Waarbij je dankbaar omhoogkijkt. Steeds weer is in de geschiedenis van de kerk geprobeerd de heilsverwachting te depersonaliseren. Tot een systeem bijvoorbeeld, een abstracte leer of tot een optelsom van normen en waarden. Soms hoor je als een soort minimumgeloof belijden: 'Er moet toch wel iets zijn.' Maar in het christendom is er niet iets, maar er is iemand, in wie je gelooft. Dat heeft Simeon ervaren. Het Woord is vleesgeworden.

In de tweede plaats maakt dit verhaal duidelijk dat er op jou gerekend wordt. Er moeten op die dag meer pasgeboren jongens naar de tempel zijn gebracht om besneden te worden. Simeon zag het heil in dat éne kind. Er wordt hem niets bewezen. Niemand is bezig iets dwingend aan te tonen. Hij neemt waar en geeft betekenis aan die ervaring. Zien is geloven. Als er één evangelieverhaal is dat hoop kan geven voor kunsthistorici, dan is het dit.

Maar gelukkig niet alleen hoop voor hen. Simeon maakt duidelijk dat het heil voor jou bestaat, wanneer jij het ontdekt. Je moet je wel op de goede plaats ophouden. Simeon kwam 'door de Geest' in de tempel, zoals Lucas schrijft, dus niet helemaal toevallig. Hij was op zoek naar vertroosting.

Dat op zoek zijn is het derde wat ik naar aanleiding van dit verhaal ter overweging wil geven. Simeon heeft leren verwachten, zijn hele leven lang. Hij leeft in de wetenschap dat hem iets te wachten staat, het is een open bestaan. Anders is er ook niets te zien of te ontdekken. Maar daar moet je wel in opgevoed worden. Je moet de verhalen kennen, die hoop op die vertroosting geven en de voorstellingen hebben gezien, die daardoor zijn geïnspireerd. Anders is er niets te zien dat gelooft kan worden. Enkele van de vele uren die nu worden besteed aan het aanleren van allerlei soorten vaardigheden in het maatschappelijk verkeer en aan het meningen ontwikkelen over van alles en nog wat, zouden moeten worden besteed aan het vertellen van verhalen, die ooit tot vertroosting zouden kunnen dienen. Het liefst met de afbeeldingen erbij.

door Henk van Os

KERSTVERHAAL -LIEFSTE MARIA, HET WAS NIET MIJN KIND

Alain schreef een bijzonder kerstverhaal waarin Jozef en Maria af en toe het gezicht krijgen van zanger Leonard Cohen en zijn geliefde Marianne Ihlen.

Liefste Maria,

Het jaarlijkse verval van de natuur is weer ingezet en de koude straten van de stad waarin ik woon, worden vlijtig opgesierd met lichtjes, opgevrolijkt met muziek. Mij verwarmt het niet meer.

De kou heeft dit jaar voor het eerst mijn oude botten bereikt en ik kreeg het nieuws dat ook jij stervende bent. Strek je hand naar voren en de hemel zal je opnemen, Maria. Strek je hand naar achter en je raakt aan mijn vingertoppen, want ik zal je spoedig volgen. Ik ben er klaar voor.

Onze laatste kerst.

Kerst, dat knusse familiefeest waarin vader, moeder en koters zich samen laven aan de geborgenheid van een harmonieus haardvuur. Daar lachen wij bitter om en dat geldt anno nu voor veel, heel veel anderen. We leven in de eeuw van het gebroken gezin. Sommigen uit elkaar gedreven door een of andere Herodes, wanhopig op zoek naar een herberg. Anderen uit elkaar gedreven door de realiteit die de romantiek zo vaak weet in te halen: 35.000 echtscheidingen per jaar.

Niet mijn kind

Het was niet mijn kind. Denken ze daar wel genoeg aan, de stalletjesbouwers die Jozef, Maria en Jezus door dieren omringd op hun schoorsteen zetten?

Het was niet mijn kind. Ik ontfermde me over een single moeder, zette haar op een ezel, deed alles wat ik kon om haar warmte en bescherming te bieden.

Het was niet mijn kind. Jij en ik waren er voor elkaar op een cruciaal punt in onze levens, maar ik verdween op een zeker moment ook weer uit het verhaal van jou en de zoon. Het kerstverhaal is in eerste instantie en in ieder opzicht het feest van een samengestelde familie.

Ik weet niet waarom ik jullie verliet. Waarom ik jouw armen verruilde voor jongere vrijere wildere, maar vooral tijdelijke varianten. Terwijl het engelenkoor nog halleluja zong, hoorde ik buiten een klein groepje dronken herders. Terwijl de os en de ezel zich over het nieuwgeboren kind bogen, zong er buiten een vogel, dansend op de elektriciteitsdraad. Wat ik buiten hoorde was de lokroep van vrijheid, de grootste verleider van onze tijd.

Bedroog ik je omdat ik me eerst door jou bedrogen voelde? Jij en de zoon waren onafscheidelijk. Madonna-met-kind. Daar komt een vader sowieso al moeilijk tussen, maar dit was ook nog niet eens mijn kind. Moeder, zoon en God, een drievoudig snoer dat ik met mijn hartstocht niet kon verbreken.

Misschien verliet ik jullie wel gewoon vanwege de klassieke oerzonde van ieder mens: omdat ik niet kon leven met het feit dat ik God niet was. In die eerste maanden klampte jij je aan mij vast alsof ik een crucifix was. Ik was jouw messias, de redder die het zwangere tienermeisje van de schande redde.

Met het jaar werd het duidelijker dat het kruis en de schande niet voor mij waren om te dragen. Het lijden zou groeien, onvermijdelijk over je neerdalen, maar ik zou er

geen deel van uitmaken. Zoals ik bij zijn verwekking geen rol speelde, zo zou ik bij de kruisiging ook afwezig zijn. De piëta is voor twee personen, en ik was niet een van hen.

Zoekend naar die herberg

Maar laten we onze laatste uren niet verspillen aan een futiele poging om de liefde te ontrafelen. Dat is geen manier om vaarwel te zeggen – liever verzucht ik, liefste Maria, dat ik jouw liefde en de mijne zo graag had zien rijmen. Maar het is als met de harp van koning David. Hij kreeg iedereen gesust met zijn snarenspeel, tot aan zijn aartsvijand Saul toe, maar met God bleef hij een vechtre-latie hebben. Op de liefde hebben we net zoveel grip als op de tijden aan de kustlijn.

Zo werd ik veroordeeld tot het najagen van alle dromen – ik ben tenslotte vernoemd naar een dromenkoning – behalve die over jou en mij. Ik verloor me in het succes van een carrière, tussen de borsten van Magdalena's, onder de rook van bedwelmende middelen – intussen elke dag zoekend naar die herberg, naar die stal.

Jouw leven ging naar het moederschap staan. Eerst als een fiere ridder die trouw zweert aan het heerschap, later als een gebogen monnik die een leven lang over hetzelfde boek heeft gehangen, tenslotte als een kronkelende worm aan een haak. Want je bent dan de enige schoot die het hoofd van de Mensenzoon kon dragen – op welke borst kan jouw vermoeide hoofd dan leunen, Maria? De vraag die met regelmaat aan elke moeder gesteld zou moeten worden, aan jou voorop.

Zijn we zo niet een modelgezin voor de nieuwe tijd? De biologische vader onvindbaar, de stiefvader slechts een voorbijganger, de moeder zo zorgzaam en lijdzaam en lijdelijk. En wat het kind betreft: de wereld lag aan zijn voeten, met alle kans om onze fouten opnieuw te maken of juist goed te maken.

Op die manier redt ons kerstverhaal het nog wel tot de 22e eeuw. Hoeveel single Maria's maken dit seizoen weer overuren in de warenhuizen om de schoen- en boomcadeaus te kunnen bekostigen? Hoeveel Jozefs drinken hun glühwein in een troosteloos café, mijlenver van de stal die zij missen? Hoeveel lege stoelen worden krampachtig verzwezen op de tienduizenden familieavondjes van de zalige dagen? Al dat soort kerstverhalen, ze staan dicht bij de bron dan de engeltjesstal. Die barst in onze geschiedenis maakt het tot een eeuwig geloofwaardig Lichtfeest.

Laatste december

Deze kerst zag ik onze ster weer even hoog aan de hemel staan. De engelen die wij eerst omarmden, toen negeerden en later vergaten, waren er ook weer bij. Ik zag hen langzaam vallen en wist dat ik me moest opmaken voor een laatste december.

Die nacht droomde ik van een bedelaar. Leunend op zijn wandelstok keek de man me indringend aan en zei zeven keer: 'Jozef, je moet met weinig genoegen nemen'.

Hij schonk me de bittere mirre van de tekortkoming, van de zoektocht, van de zeven magere jaren.

Hij liet me de kerstdagen zien dat ik in een krappe hotelkamer woonde, met een kraan die warm noch koud water gaf. Het eenzame jaar dat de enige kerstman die ik zag

mijn eigen spiegelbeeld was, met m'n witte baard van scheerschuim. Mijn kerstdagen in het klooster, toen ik me met lichaam, geest en ziel aan de heilige armoede had overgegeven.

'Jozef, je moet met weinig genoeg nemen'

In mijn tweede droom stond er een prachtige naakte vrouw voor mijn ogen. Speels leunend tegen mijn deurpost keek de vrouw me uitdagend aan en zei zeven keer: 'Jozef, durf eens wat meer van het leven te vragen'. Ze schonk me het goud van de rijkdom, van de luxe, van de zeven vette jaren.

Ze liet me die kerstnacht zien dat ik als aantrekkelijke jonge poët met een oude ziel kon kiezen welke schoonheid mijn bed warm zou houden. Het jaar van het hoogtepunt van mijn roem, van de grote kerstconcerten in prestigieuze zalen. Mijn kerstdagen in een tropisch kuuroord, zonder sneeuw maar vol witte poeders.

Ik wachtte op de derde droom, Scrooge indachtig, ik wachtte op de derde wijze, ons kerstverhaal indachtig, maar het bleef bij twee. Toen ik wakker werd rees het besef: ik bepaal zelf de geest van kerst dit jaar, ik ben zelf de wijze met de wierook. Welke geur er ten hemel rijst is in mijn handen.

Wierook

Maria, zo leven wij. Tussen erotiek en eenzaamheid, tussen armoede en overvloed, tussen knielbankjes en tronen. Soms is het goud, soms is het mirre. Altijd is er de wierook, de geest waarin wij leven, de wind die we onder onze vleugels kiezen.

De dagen dat we winnen, zullen we dan dansen met de gratie van een godenzoon? Zullen we dan uitbundige oogstfeesten vieren en delen met een arme Lazarus? Zullen we dan paleizen met gouden kranen bouwen of tem-

pels en opvanghuizen?

De dagen dat we verliezen, zullen we dan ons hoofd hatelijk afwenden of het omhoog richten in een klaagzang, het neerbuigen in heilige overgave? Zullen we zinnen op wraak of liefhebben en vergeven? Zullen we vriendelijk blijven als het leven ons mishandelt?

Het leven biedt ons winst en verlies, lieve Maria, goud en mirre, maar welke kaarten God ons toebedeelt is niet het meest belangrijk. Wat ertoe doet, is dat God ons zelf de wierook laat selecteren. Wij zijn zelf de Derde Wijze die bepaalt welke geur er van ons uit opstijgt ten hemel.

Terwijl ik me zo een weg baan tussen winkelcentrum en kathedraal, tussen geboorte en ruïne, tussen haviken en vredesduiven, keer ik terug naar de simpele woorden van vroeger. Een zwijgende dankzegging, een gekalmeerd Hallelujah. Een mea culpa, vooral dat.

Een spijt van elke kerst die ik niet met jou doorbracht, Maria. De belofte dat ik er zal zijn, straks, als we de doodsstorm doorstaan en onze lichamen achterlaten. Dat ik je zal volgen op je weg naar de zon. Deze keer een trouwere reisgenoot zal zijn.

Misschien had ik het vooruitzicht op de eeuwigheid nodig om dat te beseffen. Dat mijn liefde voor jou oneindig was, dat mijn trouw voor jou meer rek had dan ik toe wilde geven. Dat het beeld van jou, mij en God te mooi is voor deze werkelijkheid en daarom, juist daarom vereeuwigd moet worden in lichtgevende stallen, in stampvolle kerstnachtendiensten, in schreeuwende etalages.

Want de meeste is de Liefde.

Opgedragen aan Leonard Cohen en Marianne Ihlen, die vlak na elkaar overleden in 2016.

Geschreven door **Alain Verheij**

ADVENTSPROJECT -OP ZOEK NAAR HET KERSTKIND

Ik kan niet wachten!

Dit jaar werkt de kindernevendienst met de methode van het Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap (NBG) voor het adventsproject. Het thema is: Ik kan niet wachten! Alle kinderen die meedoen aan de kindernevendienst hebben een boekje gekregen waaruit ze elke zondag een verhaal lezen tijdens de kindernevendienst. Gedurende de week kunnen ze dan thuis zelf uit het boekje knutsels maken, tekeningen inkleuren, rebussen oplossen en spelletjes spelen. Zo wordt het wachten makkelijker gemaakt. Maar waar wachten we eigenlijk op? De tijd van advent is een tijd van wachten. Het woord advent betekent 'komst': we wachten op de komst van Jezus. We zien uit naar zijn geboorte en zijn komst als mens op aarde. Dat vieren we met Kerst. Dit wachten staat in een lange Bijbelse lijn. Zo lezen de kinderen verhalen over Maria, Jozef, Simeon en Hanna die allemaal op de geboorte van Jezus wachten.

Kom snel, Tuvia! Er zijn herders in de stad met een heel vreemd verhaal. Mijn vader vertelde het. Ga je mee? Dan gaan we ze zoeken!

Amos staat hijgend voor Tuvia. Die is nog druk bezig om

twee takjes met een restje touw aan elkaar vast te maken. Hij maakt een wagen om aan zijn houten paard te binden.

Het lukt al aardig. Amos trekt hem aan zijn arm. 'Kom nou Tuvia. Straks zijn ze misschien de stad weer uit.' De nieuwsgierigheid wint het van zijn verlangen om de wagen af te krijgen. 'Wat voor verhaal hebben ze dan?' vraagt Tuvia aan zijn buurjongen.

Die haalt zijn schouders op, Tuvia met zich meetrekkend.

'Ik weet het niet precies. Er is iemand geboren. En de herders zeggen dat alles nu gaat veranderen. Ik wil horen wat er precies gebeurd is. Kom!'

Samen hollen de jongens over de stoffige straten. Er zijn weinig mensen op straat. Maar als Tuvia en Amos dichterbij het centrum van Betlehem komen, wordt het steeds drukker. Mensen praten opgewonden. Sommigen lachen en roepen spottend: 'Heb je het verhaal gehoord van de herders? Haha... een engelenkoor in de nacht. Dat kan

toch helemaal niet?' Een herbergier die zijn straatje schoonveegt voor de nieuwe gasten van deze dag, schudt ongelovig zijn hoofd. Een vrouw met manden vol graan loopt net langs hem. Ze blijft staan en zegt: 'Ik heb het ook gehoord. En volgens mij is het waar. De engelen hebben verteld dat de Messias, de Verlosser, is geboren! Als dat toch eens waar is...' In zichzelf mompelend loopt de vrouw weer verder met haar zware vrachtje.

'Waar zijn de herders nu?' vraagt Amos ongeduldig aan de herbergier. 'Ze staan nog op het marktplein. Maar doe geen moeite jongens. Het zijn onzinverhalen.' Amos en Tuvia weten genoeg. Meteen zetten ze het weer op een lopen, nu richting het marktplein.

Ze hoeven niet lang te zoeken. Op het marktplein staan veel mensen bij elkaar. In het midden van hen herkent Tuvia Naftali.

Naftali is een herder die vlak bij hen woont. Hij heeft veel schapen en hij is erg sterk. Ooit heeft hij met een beer gevochten en zo zijn lammetjes beschermd. Veel mensen kijken tegen hem op. Naftali ziet Tuvia en Amos. Hij wenkt hen om dichterbij te komen.

'Tuvia, jouw naam is vannacht waarheid geworden!' roept hij over de hoofden van mensen heen. De mensen zijn stil geworden en kijken ineens allemaal naar Tuvia. Zijn wangen worden er een beetje rood van. 'Tuvia, jouw naam betekent: "God is goed"! Deze nacht is God zo goed voor ons geweest. Wij, enkele herders en ikzelf, waren in het veld. We warmden ons aan het vuur en hielden de wacht over onze schapen. Plotseling scheen er in de lucht een licht dat ons allemaal verlichtte. We konden er niet naar kijken, zo fel was het licht. Het licht begon te zingen. Een prachtig lied. Het ging over God en over de hemel. Het ging over vrede op aarde en over een God die van mensen houdt. Toen het lied uit was durfden we voorzichtig te kijken. We zagen een groot koor van engelen. Een van hen begon te spreken: "Vannacht is vlak bij dit veld, in de stad Betlehem, een kind geboren. Hij is niet zomaar een kind, maar Hij is de beloofde Verlosser. Zijn naam is Jezus!"

We hebben onze schapen zomaar achtergelaten en zijn gaan zoeken. En... we vonden Hem! Weet je waar? In een stal. Daar, achter die heuvel bij de herberg van Shion. In die stal vonden we Hem en we wisten het meteen. Dit is het kind over wie de engelen zongen. Dit is de Verlosser, onze Verlosser!'

Naftali heeft tranen in zijn ogen gekregen. 'Begrijp je het nu Tuvia? Jouw naam is vannacht uitgekomen. Want God is goed voor ons geweest!'

Tuvia staat te trillen op zijn benen. Hij laat zich door zijn knieën zakken en gaat op de grond zitten. Amos laat zich naast hem op een boomstronk zakken. Terwijl de

mensen om hen heen weer beginnen te praten, heeft Tuvia het gevoel dat de aarde rondjes draait. Waarom is hij zo van streek? Hij begrijpt het niet...

De mensen om hem heen beginnen tegen Naftali te schreeuwen. 'Houd je praatjes voor je herder!' roept de bakker. 'Je zaait alleen maar heel veel onrust in de stad!' 'Laat ons met rust, Naftali!' roept de smid. 'Waarom zouden wij een Verlosser nodig hebben? Ik hoef helemaal geen Verlosser!'

Naftali probeert de mensen nog eens te overtuigen, maar de mensen druipen één voor één af. Dan ziet Naftali Amos en Tuvia. Hij komt naar hen toe en zakt door zijn knieën. 'Wat is er Tuvia? Je bent zo wit!' vraagt hij. Tuvia haalt zijn schouders op. 'Het komt door uw verhaal,' zegt hij. 'Ik wil weten of het waar is. Papa en mama hebben al zo vaak verteld over een Verlosser die ooit zal komen. Is het nu dan echt gebeurd? Hoe weet ik het zeker?'

Naftali legt zijn grote ruwe herdershand op het hoofd van Tuvia. Met zijn andere hand pakt hij Amos bij zijn schouder. 'Jongens, ga naar Hem toe!' zegt hij hees. Zijn stem verraadt dat hij nog steeds tranen in zijn ogen heeft. 'Ga Hem zoeken en dan zul je het weten!'

Dan staat hij op en verdwijnt tussen de huizen. De jongens blijven nog een tijd stil zitten. De straten zijn weer leeg. Het is weer rustig op het marktplein. Dan staat Tuvia op. 'Ik ga Amos,' zegt hij. 'Ik wil het zeker weten. Ga je mee?' Amos twijfelt. 'Als alle mensen zeggen dat het onzin is, waarom zou Naftali dan gelijk hebben?' Tuvia schudt zijn hoofd. 'Het is geen onzin. Ik voel het gewoon. Ik wil Hem zoeken. Als je niet mee wilt, ga ik alleen.'

Maar Amos volgt hem al. Samen lopen de jongens de stad weer uit in de richting van de herberg van Shion. De herberg is net buiten de stad en na een kwartiertje lopen zien de jongens het huis liggen. 'Naftali zei dat de Verlosser niet in de herberg is geboren, maar in een stal,' zegt Amos. De jongens lopen daarom niet naar de ingang van de herberg maar lopen om het gebouw heen het veld in. Een paar honderd meter verderop zien ze een kleine schapenstal. Bij de ingang staat een os. Met een touw staat hij vastgebonden aan een paal. Ook zijn er schapen die langs de houten wand van de stal gras eten. De deur van de stal staat op een kiertje open. Opeens blijft Tuvia staan. 'Ik weet niet of ik wel durf,' fluistert hij. Amos blijft ook staan. 'Als we willen weten of Naftali de waarheid spreekt, moeten we gaan kijken,' fluistert hij terug.

Zachtjes komen Tuvia en Amos steeds dichterbij

de stal. Juist als ze eigenlijk niet meer verder durven, steekt een man zijn hoofd om de hoek van de staldeur. Verbaasd kijkt hij naar de jongens. Dan breekt er een glimlach door op zijn gezicht. Hij steekt zijn hand uit naar Tuvia en Amos.

‘Welkom jongens, komen jullie om Jezus te zien?’ Tuvia knikt. Amos zet een stapje vooruit. ‘Naftali vertelde dat Hij de Verlosser is. We willen weten of het waar is,’ zegt hij. De man komt naar hen toe. ‘Ik ben Jozef,’ zegt hij. ‘Deze nacht heeft mijn vrouw Maria een zoon gekregen. Hij is haar zoon, maar ook Gods Zoon. Ik mag voor Hem zorgen. Het is een bijzonder kind, want Hij zal de mensen gaan verlossen en troosten. Hoe Hij dat gaat doen weet ik ook niet goed. Dat weet alleen God. Kom maar, dan mag je Hem zien. Hij is net wakker!’ Schoorvoetend volgen Amos en Tuvia Jozef in de stal. Daar, op een bed van stro, zit Maria. In haar armen heeft ze een heel klein baby’tje. Tuvia laat zich zachtjes op zijn knieën zakken. Vlak voor Maria en het kind. ‘Het is waar, Amos!’ fluistert hij. Tranen prikken in zijn ogen. ‘Hij is de Verlosser. Ik weet het zeker, ik voel het hier vanbinnen.’ Hij slaat met zijn vuist op zijn borst.

Amos knikt. ‘We moeten het onze ouders vertel-

len!’ zegt hij schor. De jongens blijven nog een poosje zitten. Heel dicht bij Jezus. Maria kijkt hen aan en streelt over het hoofdje van haar kind. ‘Dit is niet alleen ons kind,’ zegt ze zacht. ‘Jezus is er voor alle mensen! Hij is er ook voor jou, Amos. En voor jou, Tuvia.’

Achter zich hoort Tuvia Jozef zachtjes lachen. Tuvia draait zich om. ‘Waarom lacht u?’ vraagt hij. Jozef maakt een rondedansje. Zomaar door de stal. Tuvia moet erom lachen en Amos en Maria ook. ‘Het is jouw naam! Tuvia... Jouw naam betekent: “God is goed”! En dat is zo waar. God is goed!’ Amos en Tuvia zeggen geen woord tegen elkaar als ze de weg teruglopen via Betlehem naar hun huis. Maar thuis vertellen ze aan hun hele familie wat ze gezien en gehoord hebben. ‘Jezus, de Verlosser, is echt gekomen!’

Auteur: Nieske Selles – ten Brinke

DE HERBOUW VAN SYRISCHE KERKEN

De kerk als plek van hoop en herstel Syrië

18 nov 2022

Samen met de Midden-Oosten Raad van Kerken (MECC) werkt Kerk in Actie mee aan het herstel van kerken, scholen en kerkelijke instellingen die tijdens de oorlog in Syrië verwoest werden. Het doel van dit project is om christelijke gemeenschappen nieuwe hoop te geven. Van 7-11 november 2022 maakte ik, met een team van de MECC, een rondreis langs een aantal van deze projecten

De rechte straat

We beginnen met een bezoek aan de Syrisch-Katholieke Kerk in de oude binnenstad van Damascus, aan de "straat die de Rechte genoemd wordt" (Handelingen 9:11). Het is vlakbij het kapelletje dat het huis van Ananias mar-

keert. Vlakbij de kerk staat Beit al Annaya, het Huis van de Voorzienigheid, een vervallen gebouw dat wordt opgeknapt. Hier komen straks studenten en gepensioneerd priesters te wonen. Beit al Annaya staat pal naast en is verbonden aan Beit al Salam, een dagbesteding voor mensen met een verstandelijke beperking. De bisschop leidt ons rond. In kleine groepjes wordt gewerkt aan kaarsen, verpakkingsmateriaal voor juwelen, en borduurwerk. Er heerst een vreedzame sfeer. De bisschop vertelt dat het project zowel aan moslims en kinderen ten goede komt: “Het is een boodschap voor allen.” Mooi dat dit centrum straks uitgebreid kan worden, als Beit Al Annaya klaar is voor gebruik.

Christelijke presentie

Even verderop werkt de Maronitische Kerk aan een klein verzorgingshuis, waarin straks zes ouderen kunnen wonen, als een kleine christelijke presentie in een wijk die steeds islamitischer wordt. We ontmoeten de ingenieur, Annette Tohme. Ze legt uit dat hier in de oude stad van Damascus strenge regels van monumentenzorg gelden. Er wordt gebouwd met natuursteen, rondom een binnenplaats met een fonteintje. De daken rusten op boomstammen. De buitenwijken van Damascus dragen de sporen van het vernietigende karakter van de oorlog. We rijden naar Maret Saydnaya, waar het Grieks-Katholieke klooster van Sint Elia staat. Dit gebied is tijdens de oorlog ternauwernood ontsnapt aan een bezetting door ISIS. Het klooster heeft een strategische ligging met uitzicht op twee dalen. De kloostermuur en grote zaal zijn met projectgeld hersteld.

Opknappen klooster

Ik spreek twee jonge architecten die dit project begeleid hebben, Christina en Rita. Zij vertellen dat zij zelf als kind naar dit klooster kwamen voor zomerkampen. “We hebben hier veel goede herinneringen. Het is bijzonder om nu

mee te helpen aan het opknappen van het klooster.” Trots vertelt de directrice ons dat de eerste boeking van de zaal een feit is. Er zal binnenkort een bruiloft worden gevierd.

Verder naar het noorden ligt het dorpje Maaloula. Het nestelt in rotsachtige, gelige heuvels. Het is een van de weinige plaatsen waar nog Aramees gesproken wordt. In tegenstelling tot Saydnaya werd Maaloula wel bezet door ISIS. Er vielen slachtoffers, maar veel inwoners vonden een veilig heenkomen bij Aramees-sprekende moslims in het volgende dorp.

Diepe kloof

De Grieks-Orthodoxe Kerk wil hier een retraitsentrum rehabiliteren dat door de militanten werd beschadigd. Maaloula is een geliefde plek voor retraites omdat Sint

Thekla, een christelijke vrouw uit de tweede eeuw, hier volgens de overlevering woonde en door een diepe kloof

in de rotsen ontvluchtte aan haar belagers. Je kunt nog steeds door die kloof wandelen en genieten van de prachtige rotspartijen.

Dienstbaar in de samenleving

Het is mooi om te zien hoe de kerken in Damascus en omgeving dromen, plannen en bouwen. Ze richten zich

op verschillende groepen: jongeren, ouderen, mensen met een beperking. Ze willen present en dienstbaar zijn in de samenleving, in de naam van Christus. De steun van Kerk in Actie helpt hen om dit te realiseren. In volgende blogs zal ik vertellen over de kerken in andere delen van het land.

THEOLOOG DES VADERLANDS VAN HET JAAR 2023

Nacht van de Theologie

Katja Tolstoj is de nieuwe Theoloog des Vaderlands

Maaïke van Houten 11 november 2022,

Katja Tolstoj, hoogleraar aan de Vrije Universiteit in Amsterdam, is dit jaar Theoloog des Vaderlands. Ze volgde

vrijdagavond tijdens de Nacht van de Theologie in Hilversum monnik Thomas Quartier op in deze rol.

Tolstoj is ‘vereerd en ontroerd’, zei ze vrijdagavond over de benoeming door een jury van onder meer Trouw, Nederlands Dagblad, EO en de Protestantse Theologische Universiteit.

De 52-jarige hoogleraar theologie groeide op in Rusland en vluchtte in 1990 naar Nederland. Ze studeerde theolo-

gie in Kampen en promoveerde aan de VU, waar ze de leerstoel theologie en religie in post-trauma samenlevingen bekleedt.

Oorlog en vrede invoelbaar maken

De jury benadrukt dat Katja Tolstoj momenteel de meest geschikte kandidaat is, vanwege haar achtergrond, persoonlijke betrokkenheid en vanwege haar wetenschappelijke kwaliteiten. In haar rapport schrijft de jury: 'Tolstoj is in staat politieke en religieuze ontwikkelingen in Europa te duiden en tegelijkertijd de invloed van oorlog en vrede op het gewone leven van mensen hier en daar invoelbaar te maken'.

Sinds dit voorjaar helpt Tolstoj vanuit haar woning in Kampen een groep van circa twintig Oekraïners hun weg te vinden in Nederland. "Ik moet veel voor ze regelen. Ik draag zorg voor hen, en daar hoort ook zielzorg bij", zegt ze daarover in een interview met Trouw.

Vanwege de oorlog zijn de meeste banden tussen Nederland en Rusland verbroken. Met de benoeming van de in

Rusland geboren theoloog wil de jury tot uitdrukking brengen dat de Theoloog des Vaderlands staat voor 'verbondenheid en medemenselijkheid en het doorbreken van vijandsdenken'.

Hét christelijke coronaboek

In de Nacht van de Theologie wordt ook bekend gemaakt wat het beste theologische boek van het jaar is. De jury met recensenten van Trouw en het Nederlands Dagblad heeft gekozen voor Zondagmorgen. Over het missen van God, van Willem Jan Otten. Schrijver en dichter Otten, die zich in 1999 tot het katholicisme bekeerde, beschrijft daarin wat hij miste toen de wekelijkse vieringen vanwege corona niet doorgingen. Dat doet hij aan de hand van teksten uit de kerkelijke kalender.

"Je zou kunnen zeggen: hét christelijke coronaboek, terwijl het inhoudelijk niet eens zo veel over covid en de lockdowns gaat", meent de jury. Ze vindt dat het boek mooie gedachten biedt over het christelijk geloof, 'zoals alleen Otten die kan verwoorden.' "Met zijn poëtische sensitiviteit en intellect gaat hij de wekelijkse bijbellezingen te lijf, vergelijkbaar met hoe Willem Barnard dat doet in het iconische werk Stille omgang."

De Oeuvreprijs, die eens in de tien jaar wordt uitgereikt, gaat naar emeritus-hoogleraar Bram van de Beek. Kees Boele, voorzitter van het college van bestuur van de Protestantse Theologische Universiteit, omschrijft Van de Beeks theologie als 'weerbarstig, het laat geen lezer onberoerd.'

Van de Beek heeft middels tal van publicaties volgens Boele furore gemaakt door tegen de cultuur in te roeien. "Hij vindt dat de kerk onverstoortbaar kerk moet zijn, ongeacht de cultuur." Dat die visie weerstand oproept is voor Boele geen punt: "Theologie moet schuren."

Tien jaar geleden ging de Oeuvreprijs naar Huub Oosterhuis.

BIJBELS IN DE KERK

Zaterdag 10 september j.l., tijdens Open Monumentendag, lagen er bijbels tentoongesteld rondom de kanselbijbel, die voor in de kerk op de Avondmaalstafel ligt.

Het is een Statenbijbel, die in 2008 prachtig is gerestaureerd door handboekbinder Peter Blok uit Moerkapelle. Deze bijbel is door de voorganger, die in 1822 in Nieuwkoop stond, aan de kerk geschonken, ter gelegenheid van de ingebruikname van ons kerkgebouw. Het is een uniek exemplaar, in 1663 gedrukt door fam. Elzevier uit Leiden, niet uit Haarlem! Het is de eerste bijbel, die gedrukt is met romeinse letters. Voor die tijd gebruikte men gotische letters, die voor ons moeilijker te lezen zijn.

In deze bijbel zitten zes landkaarten (o.a. van het land Kanaän, de reis van het volk door de woestijn, de zendingsreizen van Paulus en een plattegrond van Jeruzalem)

De tentoongestelde bijbels lagen op volgorde van uitgave:

2021 NBV 21

2014 Bijbel in Gewone Taal

2010 Herziene Statenvertaling

2004 Nieuwe Bijbelvertaling

2004 Naardense Bijbel (herzien in 2014)

1983 Groot Nieuws Bijbel

1951 Bijbelvertaling van het Nederlands Bijbelgenootschap

1748 Lutherse Bijbel (vertaald door mr. Nicolaas Haas)

1637 Statenvertaling (althier in verschillende uitgaven)

1477 Delftse Bijbel

Toelichting:

De **Delftse Bijbel**, het Oude Testament zonder de Psalmen, is het eerste Nederlandstalige boek dat met losse letters (gotisch) is gezet. In 1977, 500 jaar later, kwam er een facsimile uitgave uit in 2 delen.

Voordat de Statenvertaling uitkwam was er de **Deux-Aesbijbel**, in 1562 gedrukt in Emden.

Deze bijbel is genoemd naar een kanttekening bij Nehemia 3:5. In dit vers van Nehemia wordt gesproken over de wederopbouw van Jeruzalem, waaraan aanzienlijken niets wilden bijdragen. In een kanttekening werd een vertaling van een gezegde van Maarten Luther opgenomen, dat verwijst naar de ogen op en dobbelsteen:

*De armen moeten het cruyce draghen, de rijke en geven niets.
Deux aes en heeft niet, (de armen, 2 en 1, hebben niets)
Six cinque en geeft niet. (de rijken, 6 en 5, zijn gierig)
Quatar dry, die helpen vry (de middenklasse, 4 en 3, is vrijge-
vig).*

Statenvertaling. Tot een meer getrouwe vertaling werd besloten tijdens de Nationale Synode van 1618-1619. De Staten Generaal maakte in 1625 geld vrij om met de vertaling uit de grondtekst te

beginnen. In 1637 kon het eerste exemplaar aan de Staten Generaal worden aangeboden.

Bijzonder is de Statenbijbel, die de kerk van burgemeester H.B. Onderwater mocht ontvangen. Het is een bijbel met platen van Gustave Doré en bestaat uit 2 delen. Dhr. Onderwater was hier burgemeester van 1877-1919.

Verder was er een Statenbijbel, die dhr. Gerrit van Holland (overl. 16-12-2021) ontving, als dank voor zijn werkzaamheden voor de Chr. Geref. kerk Nieuwkoop. Het is een facsimile uitgave (1977) naar de beste uitgaven van Jacob en Pieter Keur met volledige kanttekeningen en ongeveer duizend platen en afbeeldingen. Uitgave Den Hertog, Utrecht.

Verder was er een Rembrandtbijbel (Statenvertaling) met reproducties naar de werken van Rembrandt Harmens-

zoon van Rijn.

En een Statenbijbel uit 1930 (uitgave NBG, A'dam) welke de Chr. Meisjesvereniging 'Martha' te Nieuwkoop kreeg aangeboden ter gelegenheid van haar 30 jarig bestaan door de Chr. Jongelingsvereniging 'Gedenk Uwen Schep-
per' te Nieuwkoop. 6 febr. 1935.

En uit 2015 was er de Samenleesbijbel met de tekst van de Bijbel in Gewone Taal.

Hartelijk dank voor alle medewerking, die ik mocht ontvangen in het jaar dat ons kerkgebouw 200 jaar bestaat. Hierbij denk ik aan de Open Dag op 23 juli, als aan Open Monumentendag 2022.

Arie van Blaaderen.

VOORBERIGT VAN DS. ROSKES VOORMALIG PREDIKANT

Uit het 'Voorberigt' bij een 'Zestal leerredenen bij bijzondere gelegenheden' door ds. H.T. Roskes.

Ds. Roskes was predikant te Nieuwkoop, toen afscheid moest worden genomen van het oude kerkgebouw en er een nieuw gebouw voor in de plaats kwam. Hij schrijft het onderstaande in 1823, als hij de gemeente van Thamen (zie foto) aan den Amstel dient.

"Sinds lang reeds was het kerkgebouw mijne vorige gemeente te Nieuwkoop, door ouderdom en verval, bijna onbruikbaar geworden. Het kon niet anders, of men was op middelen bedacht, om in de meest dringende behoefte te voorzien, en het gevaar weg te nemen, dat den openbaren godsdienst bedreigde. Doch herstellende verbetering werd langzamerhand onmogelijk! En zonder de stichting van een geheel nieuw gebouw, kon men tot het voorgestelde doel nimmer geraken".

"Op den 27sten Mei 1821 sprak ik voor de laatste maal in het vervallen Gods-huis. Sedert dien tijd predikte ik na den middag in het kerkgebouw der Remonstranten, die door hunne vriendelijke vergunning, het bestuur van den openlijken eerdienst, tussen mijnen ambtsbroeder en mij verdeelden. Langer dan een jaar had

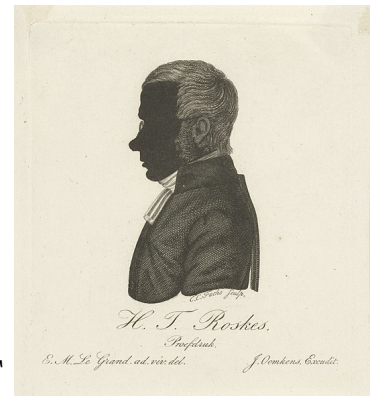
Nieuwkoop het aanzien, als bestond er slechts eene Protestant-sche gemeente, door twee Leeraren bediend”.

“Toen derhalve de tijd van uiterlijke scheiding daar was, kon op den 14den Julij 1822, mijne laatste leerrede uitsprekende den wensch des heiligen Schrijvers, Hebr. XIII vs 1, met vrijmoedige oprechtheid tot den mijnen en dien mijner gansche gemeente maken, dat de broederlijke liefde blijve!

Acht dagen later beklom ik voor de eerste maal den kansel in het nieuw gesticht bedehuis, en hield aldaar mijne eerste toespraak,

op den voor Nieuwkoop gedenkwaardigen 21sten Julij van het zelfde jaar”.

“De eerste leerrede in dezen bundel is door mij uitgesproken, toen ik, op den 30sten julij 1820, mijnen predikdienst te Nieuwkoop aanvaardde”.

BLOEMSCHIKKING ADVENT EN KERSTFEEST

1^e Advent.

De bol

binnen de bladeren verwijst naar de verwachting van Elisabeth en Zacharias Zij leefden in deze tijd in afzondering.

De Stenen

verwijzen naar het zwijgen van Zacharias Zij wachten een nieuwe toekomst die hen is aangezegd: de geboorte van het kind. Dit heeft betrekking op de mensentijd

(chronos: de tijd van de klok)

De kaars

verwijst naar Gods licht en Gods tijd (kairos) Het gaat er in de Adventstijd om, om jezelf te openen voor de verwachting, het nieuwe begin.

2^e Advent.

Bovenop de schikking zien we een scepter als teken van koninkrijkheid.

Waar zoeken- of vinden we die?

In de kerk horen we hoe Jezus een zoon van David is Jezus heeft iets koninklijks.

Er is een bloembol nog erg in de knop met een vermoeden welke kleur het wordt.

Symbool voor het verlangen naar wat nog komen moet.

Aan de zijkant de Davidster als verwijzing naar Davids zoon die stralend in ons leven komt.

De tijd van op weg gaan.

Volgens Lucas zong de zwangere Maria toen ze op weg was naar Elisabeth het “Magnificat” De lelie symboliseert barmhartigheid en staat ook symbool voor Maria.

4^e Advent.

De ronde bol staat voor de veiligheid en geborgenheid van een huis.

In de bol verschillende bloemen

die symbool staan voor de verschillende mensen.

De ster en lichtjes symboliseren de komst van het kindje Jezus

Kerstfeest

De gouden ster als symbool voor de geboorte van Jezus.

De witte bloemen symbolise-

3^e Advent.

Lucas 1 : 39-56

Deze derde advent staat in het teken van de lofzang van Maria.

STICHTING OEKROE EN ZUSTER-ORGANISATIES

Al jaren lang verlenen Christelijke hulporganisaties noodhulp aan oost Europese landen als Roemenië en Oekraïne. In Nieuwkoop is stichting Oekroe bij ons het bekendst. Een aantal van onze gemeenteleden zijn een of meerdere keren naar Roemenië of Oekraïne afgereisd om tijdens hun opgenomen vrije dagen, werkzaamheden te verrichten. Deze organisatie werken samen. Maar wie zijn deze organisaties en wat is hun doelstelling en motivatie

Stichting De Ruyter

Stichting Oekroe

Stichting Hands and Feets

Stichting De Ruyter:

Al meer dan 30 jaar zorgt stichting Werkgroep de Ruyter uit Rijnsburg voor hulp aan instellingen en mensen in de armste gebieden van Oost-Europa. De laatste 25 jaar concentreert de hulp zich voornamelijk op Oekraïne, Roemenië en Kosovo. Regelmatig worden er transporten met hulpgoederen georganiseerd naar deze landen. De hulptransporten bevatten veel eerste levensbehoeften zoals kleding en voedsel, maar ook bijvoorbeeld schoolartikelen. Veel, zo niet alles, in Oekraïne en Roemenië is verwaarloosd en verouderd. De Ruyter zorgt voor geld en goederen voor de wederopbouw en renovatie van scholen en ziekenhuizen om de leefomstandigheden te verbeteren. De basis is om de mensen te steunen en te helpen om het zelf te doen, zodat zij niet alleen wat moois krijgen maar ook leren hoe zij dit zelf kunnen doen.

Voorbeelden van projecten zijn:

- Het onderhouden van gaarkeukens voor het uitdelen van voedsel aan de allerarmsten
- Een boerderij opzetten en exploiteren, die zorgt voor voedsel en werk
- Een weeshuis opknappen
- Een ziekenhuis opknappen en ondersteunen
- De toiletvoorziening in een zigeunerkamp opknappen
- Een school herbouwen

Stichting Oekroe

30 maart 2003, om precies te zijn, zag stichting Oekroe het levenslicht. Opgericht door initiatiefnemer en zittend voorzitter Jaap de Mooij. Door zijn jarenlange inspanning en groeiende liefde voor Oost-Europa, liep hij al een geruime tijd met het idee iets te doen met jongeren uit Nederland voor jongeren in Oost-Europa. Door zijn vele bezoeken in zowel Oekraïne als Roemenië, schoot de naam 'Oekroe' hem te binnen.

Naast initiatiefnemer en voorzitter Jaap de Mooij, zijn drie andere toegewijde personen middels een bestuurlijke functie verbonden aan de stichting. Naast de bestuursleden zijn veel andere vrijwilligers voor stichting Oekroe actief, zowel in Nederland als in Oekraïne. Met elkaar zorgen ze jaarlijks voor heel wat stralende gezichtjes, allemaal pareltjes in God's hand.

Het doel van de Stichting Oekroe is het tot stand brengen, bevorderen en onderhouden van contacten tussen Nederlandse jongeren en jongeren in Oost-Europa. Dit doel wordt onder andere bereikt door het organiseren van kinder- en jeugdkampen, werkvakanties en dergelijke. Het

belangrijkste facet daarbij is het vertellen en uitdragen van het Evangelie.

Stichting Hands and Feets

Wij zijn drie vrienden met een gemeenschappelijke drive: handen en voeten geven aan ons geloof. Zo hebben we alle drie een periode in ontwikkelingslanden gewoond en gewerkt: Joost en Frank in Oekraïne, Mark in Oeganda. Je kunt vaak met relatief weinig middelen werkelijk een verschil maken voor mensen, onze naasten, die het minder hebben. We willen heel graag iets voor deze naasten (blijven) doen, met name voor hen die het meest kwetsbaar zijn, zoals vrouwen, baby's, jongeren, gehandicapten en ouderen. Dit heeft ertoe geleid dat we samen Stichting Hands & Feet hebben opgericht. Hierbij geïnspireerd door een Bijbeltekst uit Korinthe (1 Korintiërs 12:27), waarin staat dat we met elkaar het lichaam van Christus zijn. Wij zijn dus de handen en voeten van Christus op aarde!

"We kunnen de wereld niet veranderen, maar wel een wereld van verschil maken"

Onze motivatie

Christus heeft geen lichaam op aarde, behalve dat van jou, geen handen, behalve die van jou, geen voeten, behalve die van jou. Het zijn jouw ogen die Christus' medeleven voor de wereld moeten uitstralen; het zijn jouw voeten waarmee Hij gaat om goed te doen en het zijn jouw handen waarmee Hij tot zegen mag zijn

KAMP OEKRAÏNE 2023 / HANDEN WAPPEREN 2023

De situatie in Oekraïne is dramatisch. Gelukkig hebben we als Stichting Oekroe afgelopen zomer een aantal plaatselijke kinder- en jongerenkampen financieel kunnen steunen. Heel wat kinderen en jongeren hebben daar een gezonde afleiding en goed eten gehad en natuurlijk van de Liefde van God gehoord!

Hoe de situatie in Oekraïne zich gaat ontwikkelen, weet geen mens. Maar als Stichting Oekroe gaan we toch de voorbereidingen voor Kamp Oekraïne 2023 en Handen Wapperen 2023 opstarten.

Warme sokken actie

Denk je eens in! Geen gas, geen elektriciteit, geen verwarming!! Koude voeten! En je weet het: als je voeten koud zijn dan heb je het helemaal koud. Vandaar het dringende verzoek vanuit Oekraïne om echt warme sokken voor kinderen, dames en heren. Alle maten!

Een paar dames starten daarom de zogenaamde

WARME SOKKEN ACTIE OP!

Ze willen zo veel mogelijk echt warme sokken verzamelen. En daar roepen ze uw hulp bij in! U kunt helpen door zo veel mogelijk echt warme sokken af te geven op de volgende adres: Nieuwkoop: J.Verduijn, Schootanker 25 Geld geven? (svp vermelden: Sokkengeld)

Hulpvoorokraine.nl is een initiatief van drie lokale hulporganisaties:

Stichting Werkgroep De Ruyter, Stichting Hands & Feet en Stichting Oekroe. Doel is het inspelen op noden en hulpaanvragen vanuit Oekraïne en daarmee primair gericht op hulp ter plaatse. Aanvragen, veelal vanuit de bestaande netwerken komen samen binnen Hulpvoorokraine.nl en zullen gezamenlijk worden opgepakt. De lokale, bestaande netwerken, zullen daarvoor als uitgangspunt dienen.

Wat is er nodig?

Allereerst **gebed**. Gebed voor de slachtoffers en de leiders van onze wereld.

Onze gedachten en gebeden gaan uit naar allen die geraakt worden door deze oorlog en in het bijzonder hen die daar slachtoffer van zijn geworden.

Ook **praktisch** is er veel nodig.

Er is behoefte aan veel spullen, met name eerste levensbehoeften. Hieronder een lijst met zaken die de hoogste prioriteit hebben:

- Warme kleding
- Slaapzakken
- Dekbedden
- Dekens
- Overgordijnen
- Schoenen
- Verbandmiddelen
- Jodium

ABC Kerstrijm

- A. is Augustus, de keizer van Rome had het besluit tot een telling genomen.
- B. dat is Bethlehem, Davids geslacht, daar is 't gebeurd in de heilige nacht.
- C. is de Christus wiens komst was voorzien, Die in de herberg een plaats was ontzegd.
- D. zijn de doeken waar 't kindje in ligt, tekenen in het geboorte bericht.
- E. is de Engel die 't juichend vertelde aan herders die waakten in Efratha's velden
- F. is het feest dat zij samen gaan vieren in 't licht van de hemel dat schijnt op hun dieren
- G. Hóór, het Gloria klinkt over 't veld, Een leger van engelen heeft zich gemeld
- H. is het heengaan van die het verstonden en die in de stal de geborene vonden
- I. is Immanuël: Jezus komt lijden om mensen van schuld en gebrek te bevrijden.
- J. dat is Jozef, verwonderd, verlegen nu de Belofde van God is gekregen.
- K. is de kribbe en later het kruis want Jezus vindt nergens ter wereld een thuis.
- L. is het Leven, het Licht op ons pad, want zó lief heeft God deze wereld gehad.
- M. is Maria, gelukkig en blij nu is de spanning en moeite voorbij

- Kussens

- Conserven*

- Eenpersoonsmatrassen

- Pasta*

*Check de houdbaarheidsdatum, dat het lang houdbaar is.

Inname goederen: De Hal

Maandag 8:30-12:30u

Vinkenweg 7, Rijnsburg

In het geval dat u graag een financiële steun wilt geven

Financiële steun

1) Doneer direct via iDeal zie de website:

[Hulpvoorokraine.nl](https://hulpvoorokraine.nl) – Hulp voor slachtoffers van de oorlog in Oekraïne

Of via uw bank IBAN: NL84RABO0356888800

Tnv: Stichting Werkgroep De Ruyter

Ovv: Hulpvoorokraine.nl

2) Geven via Oekroe of HNF

Bent u gewend om te geven via de bankrekening van Stichting Oekroe of Stichting Hands & Feet?

Geen probleem, wij zorgen dat uw gift goed terecht komt.

3) Oekroe Bankrekeningen

"Kampen" NL52 RABO 0336 8558 69

"Handen Wapperen" NL09 RABO 0122 2746 01

- N. dat is Nazareth, hoog in het noorden waar zij zich gevoegd had naar Gabriëls woorden.
- O. in het Oosten, het verre gebied, waar wijzen op weggaan, een ster die verschiet.
- P. het paleis van Herodes, de koning maar Jezus heeft niets dan een stal tot zijn woning
- Q. is Quirinius, Rome's vertrouwde, die hebben zij er maar buiten gehouden.
- R. is de reis die weer verder moest gaan, want aan Jeruzalem was het ontgaan.
- S. is de ster die hun toen wéér verscheen, als een knipoog van God, die bracht hen er heen.
- T. onze Toevlucht, Hij bracht ons terecht, van wie de engel tot iedereen zegt
- U. voor U is geboren de Heiland de Here, geef daarom aan God in de hoge de ere
- V. want V is de vrede op aarde door Hem, Die werd geboren in Bethlehem
- W. 't Welbehagen dat God blijkbaar heeft in mensen aan wie Hij Zijn Zoon overgeeft
- X. de ongekende, die ons heeft gekend en al God's genade tot ons heeft gewend.
- Y. is de ijver die Hem heeft verteerd, die door Zijn kruisdood de wereld regeert.
- Z. is het zoeken van wat is verloren, want daartoe is Jezus, de Heiland, geboren.

Kerstvakantie	24 december t/m 8 januari 2022
Voorjaarsvakantie	25 februari t/m 5 maart 2023
Meivakantie	29 April t/m 7 mei 2023
Zomervakantie	8 juli t/m/ 16 augustus 2023

